

กลัว!!จดหมายลูกโซ่ ฉลาด หรือโง่

นำเสนอเมื่อ : 14 มี.ค. 2552

กลัว!!จดหมายลูกโซ่ โง่หรือฉลาด

มีคนรู้จักกันมาปรับทุกข์ให้ฟังว่า เคยได้รับ'จดหมายลูกโซ่' ที่เขียนมาบอกว่า ให้ช่วยเผยแพร่ข้อความดังนี้

“.....” ซึ่งข้อความในจดหมายจะมีทั้งดีและร้าย หรือบางทีก็เป็นตำรายา บอกว่าสามารถรักษาโรคได้ทุกชนิด แล้วให้คนที่ได้รับจดหมาย เขียนไปบอกคนอื่นๆ จะกี่คนก็ว่าไป ถ้าไม่เขียนก็จะมือนเป็นไปต่างๆ นานา มีการประสบอุบัติเหตุถึงแก่ชีวิต เป็นต้น แต่ถาเขียนส่งไปให้คนอื่น ก็จะประสบโชคดีภายในวันเท่านั้นเท่านี้

แต่ว่าในปัจจุบันนี้ จดหมายลักษณะดังกล่าวค่อยๆ หายไป เปลี่ยนรูปแบบไปปรากฏเป็นข้อความส่งไปทาง อินเทอร์เน็ต แล้วก็ให้คนที่ได้รับส่งต่อไปถึงคนอื่น ๆ แบบจดหมายลูกโซ่ ดังกล่าวมาแล้ว ความทุกข์ ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ก็คือ อินเทอร์เน็ตที่เปิดมาจะมีแต่เรื่องพวกนี้ทั้งนั้น บางครั้งทำให้อินเทอร์เน็ตล่ม หรือเกิดไวรัสระบาดใช้การไม่ได้ เพราะคนที่ได้รับข้อความแล้วก็แย่งกันส่ง ถ้าไม่ส่งก็กลัวว่าจะเกิดอุบัติเหตุตามมา ถาสงก็เป็นมงคลแก่ตนเอง แต่เรื่องมงคลคงไม่เท่าไร อาจเป็นเพราะความขาดกลัวต่อคำสาปแช่งมากกว่า

ล่าสุดก็เกิดกระแสใหม่ขึ้นมาอีก มีข้อความและภาพส่งมาทางมัลติมีเดีย (MMS) ปรากฏขึ้นในโทรศัพท์มือถือ แต่คราวนี้ลดความรุนแรงในการใช้ถ้อยคำ ไม่ได้ให้ร้ายหรือสาปแช่ง แต่เป็นการเชิญชวน ความว่า “ท่านพ่อจตุคามรามเทพ โหรงค่อโหโค ๕ คน ท่านจะโชคดี และร่ำรวยเงินทอง”

การที่กล่าวถึงท่านพ่อจตุคามรามเทพ ก็เพราะกระแสความนิยมในจตุคามฯ มีอยู่สูงมากในสังคมไทย ณ เวลานั้น ไม่ว่าจะอะไรต้องอิงอาศัยจตุคามฯ ไปหมด

อยากบอกว่า เรื่องทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้ รวมถึง เรื่องเล่าลือ โจษจัน เล่าขานถึงความโชคร้าย ดวงดี ดวงไม่ดี เคราะห์ดี เคราะห์ร้าย และอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เกิดจากความเชื่อในลัทธิต่างๆ ในพระพุทธศาสนาเรียก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดว่า เป็น การเชื่อหรือถือมงคลคืนชั่ววู เพราะการเชื่อในสิ่งเหล่านี้ไม่ทำให้เกิดสติปัญญา อีกทั้งยังบดบังสาระความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตอีกด้วย เพราะสิ่งที่เชื่อในอาจไม่ถูกต้องดวยก็ได้ หรือสิ่งที่ไม่เชื่อก็อาจถูกต้องได้

เพราะ ฉะนั้น พระพุทธศาสนา จึงห้ามไม่ให้ชาวพุทธที่ปฏิบัติตามว่าเป็นอุบาสก อุบาสิกา ถือมงคลคืนชั่ววู คือให้เชื่อกรรม การกระทำ ดังที่กล่าวไว้ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” “กรรมย่อมจำแนกสัตว์ให้ทราบและประณีต” หรือว่า “ประโยชน์ย่อมลงเลยคนใจ ผู้มีถือฤกษ์อยู่” “ประโยชน์เป็นฤกษ์ของประโยชน์เอง ดวงดาวจกทำอะไรได้” เป็นต้น

ถ้า เรายึดมั่นอยู่ในหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา ดังกล่าวนั้น ข้อความที่ส่งมาให้เราเผยแพร่ แล้วเราไม่เผยแพร่ ก็ไม่เกิดความสูญเสียหรือมีอันเป็นไปต่างๆ นานา ตามที่กล่าวไว้ เพราะเรายังไม่ได้กระทำอะไรที่เรียกว่าเป็นกรรม แล้วความวิบัติจะเกิดได้อย่างไร?

ในทางตรงกันข้าม ถ้าเรากระทำตามที่เขวบอกมา ก็ไม่ว่าจะเป็นมงคลแก่เราเสมอไป ชำร่วยจะเป็นบาปกรรมโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ถ้าข้อความที่ส่งไปนั้น ไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคล หรือมีลักษณะคุกคามความสงบทางจิตของผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นเป็นกังวลและวิตกกฤขจนต่างๆ นานา จะกลายเป็นบาปอย่างหนักแก่คนส่งข้อความ และคนส่งข้อความจะกลายเป็นเครื่องมือของใครก็ไม่รู หัวตัวตนไม่ไต่ เมื่อเป็นเช่นนี้ โชคดีทองส่ง ขอความไปถึงคนอื่นว่า “เราใจหรือเปล่า” ถ้าเราใจก็ส่งไปเถอะ เพราะคนที่หากินกับความใจของคนอื่น เขาชอบและมีอะไรจะทำอีกเยอะเลย

ดังเช่นในครั้งพุทธกาล ณ เมืองไพศาลี บรมชนหนึ่งนามใดไม่ปรากฏ ป็นขึ้นไปบนต้นไม้ ใช้เท้าเกี่ยวกิ่งไว้ แล้วห้อยศีรษะลงมาตะโกนว่า ขอให้น้ำรั่ว และเงินทอง มาให้ ถ้าใครไม่ห้อยจะทิ้งตัวลงมาตาย จะทำให้ซึ่งเมืองเป็นเมืองร้าง ผู้คนก็โหสิ่งของไป เพราะกลัวว่าถูกเขาตกมาตาย เมืองจะร้าง พวกภิกษุจึงไปกราบทูลพระพุทธเจ้าให้ทราบถึงการกระทำของเขา และการปฏิบัติของชาวเมือง พระพุทธเจ้าได้ตรัสว่า คนใจเท่านั้นที่โห สิ่งของ คนฉลาดใครจะโห เพราะเขารูว่าเจาหมอนันพูด โทหก

เพราะฉะนั้น อย่าเชื่อ หรืออย่าถือมงคลคืนชั่ววูเลย ถือหลักกรรมตามคำสอนของพระพุทธเจ้านั่นแหละดีที่สุด และจะเห็นความจริงของชีวิตอย่างถ่องแท้ ใครเขาสงข้อความมาก็ไม่ต้องส่งต่อไปให้คนอื่น ไม่ซเขา ก็จะเลิกส่ง เพราะรู้ว่ามีคนรู้ทันเขา

ทุกอย่างเกิดขึ้น ตั้งอยู่ชั่วขณะ แล้วก็ดับไป ก็แค่นั้นเอง